U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2011, č. j. 30 A 74/2011 – 6,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 25. 8. 2011, č. j. 30 A 74/2011 – 6, postoupil Městskému soudu v Praze, jako soudu místně příslušnému, k projednání a rozhodnutí žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované č. j. 1377/11, doručeného mu dne 27. 5. 2011.

Na toto usnesení zareagoval žalobce (dále jen „stěžovatel“) podáním ze dne 20. 10. 2011, v němž namítl místní nepříslušnost Městského soudu v Praze a navrhl, aby Krajský soud v Brně „*i nadále vedl proces*“. Toto podání bylo krajským soudem vyhodnoceno jako kasační stížnost a předloženo k rozhodnutí zdejšímu soudu. Ještě předtím nicméně krajský soud, usnesením ze dne 16. 11. 2011, č. j. 30 A 74/2011 – 10, stěžovatele (mimo jiné) vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč; zároveň ho poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy a o tom, že má právo žádat o osvobození od soudních poplatků. Přípisem ze dne 12. 12. 2011, doručeným krajskému soudu dne 14. 12. 2011, stěžovatel soudu sdělil, že předmětné výzvě nerozumí a že se nedomáhá zrušení předmětného usnesení.

Jakkoli je ze stěžovatelových podání zřejmé, že si nepřeje odklizení shora uvedeného usnesení krajského soudu cestou řízení o kasační stížnosti, ale domáhá se spíše jeho autoremedury, nelze přehlédnout, že jediným zákonem předvídaným postupem, jak by mohlo být stěžovateli věcně vyhověno, je právě postup, kdy bude jeho podání

posouzeno jako kasační stížnost, na jejímž základě by mohl Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušit. Soudní řád správní nepřipouští autoremeduru soudního rozhodnutí; nesouhlasná podání proti rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví rozhoduje Nejvyšší správní soud právě prostřednictvím řízení o kasačních stížnostech. Z těchto důvodů tedy zdejší soud, ve shodě s krajským soudem, posoudil podání stěžovatele ze dne 20. 10. 2011 dle jeho obsahu jako kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byl soudní spis spolu s kasační stížností předložen k rozhodnutí, se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Mezi tyto obligatorní podmínky patří v prvé řadě uhrazení soudního poplatku, dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, 5000 Kč. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 16. 11. 2011, č. j. 30 A 74/2011 – 10, aby zaplatil soudní poplatek v dodatečně stanovené lhůtě; k tomu mu určil přiměřenou lhůtu a poučil ho i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal, avšak ve stanovené lhůtě, ani později, soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu